

บทคัดย่อ

หัวข้อภาคานิพนธ์	:	การศึกษาพฤติกรรมการบริจาคและแย่งใช้ทรัพยากรการบริจาค กรณีศึกษา : วัดบุญประดิษฐ์
ชื่อผู้เขียน	:	นายทรงวุฒิ พรหมจีน
คณะ	:	พัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
หลักสูตร	:	เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษา	:	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อมรรัตน์ อภินันท์มหกุล
ปีการศึกษา	:	1/2552

ภาคานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริจาคและ แย่งใช้ทรัพยากรการบริจาคระหว่างการบริจาคเพื่อศาสนกุศลกับการบริจาคเพื่อสาธารณกุศลและ ความสัมพันธ์ การบริจาคเพื่อศาสนกุศลกับการใช้จ่ายของรัฐบาล โดยใช้กรณี ศึกษาของวัดบุญประดิษฐ์ เนื่องจากต้องการทราบว่าเมื่อรัฐบาลมีเพื่อเงินสนับสนุนหรือลดเงินสนับสนุนแก่วัดบุญประดิษฐ์แล้วจะมีผลต่อการบริจาคของกลุ่มตัวอย่างหรือไม่ โดยได้เก็บตัวอย่างข้อมูลการบริจาคของประชากรเขตบางแคซึ่งเป็นเขตที่วัดบุญประดิษฐ์ตั้งอยู่เป็นจำนวน 453 ตัวอย่าง

การศึกษาได้สนใจความสัมพันธ์ใน 3 ลักษณะ 1.ศึกษาความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการบริจาคของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อวัดบุญประดิษฐ์และพฤติกรรมการบริจาคเมื่อมีการใช้จ่ายของรัฐ เพื่อขึ้นและลดลง 2.ศึกษาพฤติกรรมการบริจาคเพื่อศาสนกุศล โดยร่วม 3.ศึกษาการพฤติกรรมการบริจาคเพื่อสาธารณกุศล โดยการศึกษาทั้ง 3 นี้จะใช้การวิเคราะห์ด้วย แบบจำลองโทบิต (Tobit model) หรือเรียกว่า Limited dependent variable regression เนื่องจาก การประมาณค่าแบบ OLS นั้นตัวแปรตามต้องมีค่าแบบต่อเนื่อง แต่จำนวนเงินบริจาค มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับศูนย์เสมอ (หรือที่เรียกว่า Truncated Sample) จึงไม่สามารถใช้การประมาณค่าแบบ OLS ได้ จึงต้องใช้การประมาณค่าแบบโทบิต ซึ่งเป็น ตัวแบบที่ใช้ สำหรับตัวแปร มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับศูนย์เท่านั้น โดยการประมาณค่าของแบบจำลองโทบิตจะใช้วิธี Maximum Likelihood Estimation (MLE)

จากผลการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า ตัวแปรที่สำคัญในการบริจาคทั้งการบริจาคเพื่อศาสนา กุศลและการบริจาคเพื่อสาธารณะคือรายได้ถ้ารายได้เพิ่มขึ้นก็จะทำให้การบริจาคเพื่อศาสนกุศลเพิ่มขึ้นแต่ไม่มีผลต่อการบริจาคเพื่อสาธารณกุศล เพศหญิงมีการบริจาคเพื่อศาสนกุศลมากกว่าเพศชายแต่กับไม่มีนัยสำคัญต่อการบริจาคเพื่อสาธารณกุศล อายุมากขึ้นจะบริจาคเพื่อสาธารณกุศลมาก

ขึ้นแต่อายุกลับไม่มีผลต่อการบริจาคเพื่อศาสนกุศล จำนวนสมาชิกในครอบครัวมีนัยสำคัญต่อการบริจาคเพื่อศาสนากุศล จำนวนสมาชิกในครอบครัวมีนัยสำคัญกับการบริจาคเพื่อศาสนากุศลในทางบวก แต่กับไม่มีนัยสำคัญกับการบริจาคเพื่อสาธารณกุศล จำนวนผู้ต้องรับผิดชอบทางการเงินกับไม่มีผลต่อการบริจาคเพื่อศาสนกุศลแต่มีผลต่อการบริจาคเพื่อสาธารณกุศล

จากการศึกษาเกี่ยวกับการใช้จ่ายของรัฐทั้งการเพิ่มหรือลดการใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนให้ แก่ วัตถุประสงค์ที่ใช่เป็นกรณี ผลที่ได้รับคือการใช้จ่ายของรัฐจะไม่มีนัยสำคัญต่อการบริจาคเงิน เพื่อวัตถุประสงค์ แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการบริจาค่นั้นจะไม่มีผลไม่ว่าการจ่ายจ่ายของรัฐ จะเปลี่ยนไปในทางใด ก็จะไม่มีผลต่อการบริจาคเงิน และผลการศึกษา ยังแสดงให้เห็น นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการบริ จาคเงินเพื่อศาสนกุศลกับสาธารณกุศลมีความสัมพันธ์เป็น ไปใน ทางบวกหรือการบริจาคของสองประเภทมีการสนับสนุนกัน หรือเป็นสินค้าที่ใช้ประกอบกัน